

васъ. Отъ дума на дума вие повдигате въпроса за десетътъ хиляди лева и се оплаквате, че ви обрали. — Лесна работа. Азъ мога да ви помогна, да ви дамъ други десетъ хиляди лева. Богатъ човѣкъ съмъ, разполагамъ съ пари, нѣма да усѣтя даже, че съмъ извадилъ нѣщо отъ касата си. — Крайно ви благодаря. Не съмъ сръщаль толкова благодетеленъ човѣкъ въ живота си.

Питамъ: заключенията ви въ първия и въ втория случай вѣрни ли сж? Онзи, който ви обра, и онзи, който ви подари десетъ хиляди лева, сж едно и сжщо лице. Възможно ли е тогава едно и сжщо лице да бжде и престѣпникъ, и благодетель? Оттукъ ще извадимъ следниятъ изводъ: въ отношенията си, въ проявитъ си хората могатъ да бждатъ и добри, и лоши, но по сжщество тѣ нито сж добри, нито сж лоши. Какво показва това? — Че въ даденъ моментъ човѣкъ може да работи съ отрицателни величини, а въ другъ — съ положителни. Въ този смисълъ, ние можемъ да означимъ злото като отрицателна величина, която създава страдания на хората, а доброто — като положителна величина, която причинява радости на хората. Въ природата, обаче, и отрицателнитъ, и положителнитъ величини иматъ една и сжща стойностъ. Но за насъ не е така. Защо? — Защото мѣрkitъ, съ които ние опредѣляме нѣщата, сж различни: мѣрката за одного не е мѣрка за друго. При това положение ние се натѣкваме въ матема-